

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 12Csp/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120403917
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oxana Kovalová Báreková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2022:6120403917.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní pred samosudkyňou JUDr. Oxanou Kovalovou Bárekovou v právnej veci žalobcu: 365.bank, a. s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890, zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Bratislava - Staré Mesto, Štefánikova 8, IČO: 36853186, proti žalovanému: C. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, J. - G., o zaplatenie 15 807,04 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý žalobcovi zaplatiť sumu 15 807,04 Eur, úrok vo výške 6 589,94 Eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15 807,04 Eur od 15.04.2020 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 57,60 Eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa Návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica, pracovisko upomínacieho súdu, dňa 22.10.2020 domáha od žalovaného zaplatenia sumy 15 807,04 eur, úroku vo výške 6 589,94 eura, a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15 807,04 eur od 15.04.2020 do zaplatenia, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 57,60 Eur ako aj náhrady trov konania. S účinnosťou od 03.07.2021 došlo k zmene obchodného mena Žalobcu z pôvodného "Poštová banka, a.s." na nové "365.bank, a. s."

2. Dňa 28.08.2019 uzatvoril žalobca so žalovanou stranou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Úverová zmluva“). Na základe Úverovej zmluvy žalobca poskytol v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov žalovanej strane bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 16 200 EUR. Žalovaná strana načerpala úver dňa 28.8.2019. Podľa Úverovej zmluvy je v prípade nesplácania úveru žalobca oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. Žalovaná strana poskytnutý úver riadne nesplácala, napriek tomu že žalobca upozornil žalovanú stranu na jej omeškание so splácaním úveru a možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Keďže žalovaná strana úver nesplácala, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 14.4.2020 a požiadal žalovanú stranu o okamžité splatenie celého zostatku úveru. Žalovaná strana do zosplatenia uhradila na úver sumu 781,56 € z čoho pripadlo na: - istinu 392,96 € - na úroky 329,56 € - na poplatky 0,72 € - na poistné 58,32 € Prehľad splátok vyplýva z aktuálneho stavu úveru z bankového informačného systému vedeného v súlade so zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov. Istina pohľadávky tak predstavuje 15,807,04 € (16.200,-€ - 392,96 €) Žalobca si uplatňuje nárok na zvyšnú časť neuhradených úrokov podľa úverovej zmluvy v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR (čl. 2 ods. 2 CSP; bližšie časť III.). Celkové úroky, ktoré mal na úver žalovaná strana zaplatiť predstavovali v

zmysle amortizačnej tabuľky sumu 6.919,50 € [celkové náklady 24.985,74 € - istina 16.200,- € - poisťne 1.866,24 € (96 x 19,44 €)]. Vzhľadom na doteraz zaplatené úroky predstavujú nezaplatené úroky sumu spolu vo výške 6 589,94 € (6.919,50 € - 329,56 €). Tento nárok si žalobca uplatňuje ako „náklady spojené s uplatnením pohľadávky“ v dôsledku toho, že elektronický formulár pre podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu neobsahuje samostatné kolónky pre kapitalizovaný zostatok úrokov. Žalobca si zároveň uplatňuje neuhradené poisťné vo výške 57,60 € a poplatky vo výške 36 €, ktoré predstavujú reálne náklady spojené s vymáhaním úveru (zasielané upomienky a zosplatňujúce výzvy žalovanej strane). Tento nárok si žalobca uplatňuje ako „náklady spojené s uplatnením pohľadávky“ v dôsledku toho, že elektronický formulár pre podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu neobsahuje samostatné kolónky pre poplatky. Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % p.a., a to iba zo sumy nesplatennej istiny úveru. Žalobca teda nepožaduje zaplataenie úrokov z omeškania zo sumy úrokov a poplatkov, na ktoré žalobcovi vznikol nárok do a po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Odpoveď na otázku, či má veriteľ právo na zmluvne dohodnuté úroky z poskytnutého úveru až do jeho vrátenia, a to aj za obdobie po splatnosti úveru dal Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 16.6.2020 sp. zn. 5 Cdo 42/2020 Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 30.7.2019 sp. zn. 6 Cdo 113/2018 podľa ktorého: „Dovolačný súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ (ods. 24 odôvodnenia). Totožne aj uznesenie NS SR zo dňa 30.6.2020 sp. zn. 2 Cdo 115/2019. K nastolenej právnej otázke sa vyjadril aj Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 30.7.2019 sp. zn. 6 Cdo 113/2018, keď uviedol, že: „(...) v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nároku na zmluvné úroky, dovolačný súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplataenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“ a mnohé ďalšie rozhodnutia NS SR (rôznych senátov) - 1 Cdo 94/2019, 1 Cdo 208/2019, 2 Cdo 115/2019, 3 Cdo 113/2019, 5 Cdo 42/2020, 7 Cdo 111/2019, 7 Cdo 307/2019, 8 Cdo 125/2018. Pre úplnosť dodávame, že Ústavný súd SR v konaní vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 476/2012 nezaoberal prípustnosťou paralelného úročenia istiny úverovej pohľadávky popri úrokoch z omeškania, ale namietaným porušením základných práv konkrétnej sťažovateľky. Ústavný súd SR nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecných súdov, ktoré ich pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej. Právne závery všeobecných súdov môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak sú zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné a zároveň majú za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00). V uvedenom prípade takáto situácia nenastala, pričom Ústavný súd uviedol, že: „Ústavný súd poukazuje na to, že podľa ústavy je systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne. Z toho vyplýva, že ústavný súd zásadne nemá právomoc rozhodovať o návrhoch, o ktorých je oprávnený podľa platných právnych predpisov rozhodovať iný (všeobecný) súd, t. j. právomoc ústavného súdu je subsidiárna. Ústavný súd vo svojej stabilnej judikatúre uvádza, že postup a rozhodnutie súdu, ktoré vychádzajú z aplikácie konkrétnej zákonnej procesnoprávnej úpravy, nemožno hodnotiť ako porušovanie základných práv a slobôd (I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97). Za porušenie základného práva pritom nemožno považovať neúspech v konaní. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania, preto nie je možné považovať nevyhovenie návrhu v konaní pred všeobecným súdom za porušenie tohto práva (I. ÚS 3/97).“.

3. Žalobca k žalobe pripojil zmluvu o úvere lepšia splátka č. 1933324935, žiadosť o realizáciu Dohody o zrážkach zo mzdy, výpis z aktuálneho stavu úveru žalovaného k 31.10.2020, Predžalobnú výzvu z 27.10.2020, Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru z 16.03.2020, Výzvu na úhradu dlžnej sumy z 14.04.2020, podacie hárky, doručanky, upozornenie o zastupovaní, Sadzobník poplatkov, Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky účinné ku dňu uzatvorenia Zmluvy.

4. Okresný súd Banská Bystrica, pracovisko upomínacieho súdu, v upomínacom konaní rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 44Up/126/2020 dňa 13.11.2020, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi do 15 dní od doručenia platobného rozkazu sumu 15 807,04 eur, úroku vo výške 6 589,94 eura, a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15 807,04 eur od 15.04.2020 do zaplatenia, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 57,60 Eur t.j. poistné ako aj náhrady trov konania alebo v rovnakej lehote podať odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal.

5. Žalovanému bola žaloba (Návrh na vydanie platobného rozkazu) spolu s prílohami a výzvou, ktorou mu bola uložená povinnosť vyjadriť sa k žalobe a jej prílohám, doručovaná podľa § 116 ods. 2 CSP. Žalovaný sa v lehote určenej súdom k žalobe písomne nevyjadril a v konaní zostal pasívny. Skutkové tvrdenia nijako žalobcu nespochybnil.

6. Súd vytýčil pojednávanie na 10.11.2022, ktorého sa zúčastnil advokát žalobcu a žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, svoju neprítomnosť neospravedlnil. Na pojednávaní strany advokát žalobcu zotrval na svoje doterajšej právnej a skutkovej argumentácii.

7. Na nariadenom pojednávaní vykonal súd dokazovanie listinnými dôkazmi, a to najmä zmluvu o úvere lepšia splátka č. 1933324935, žiadosť o realizáciu Dohody o zrážkach zo mzdy, výpis z aktuálneho stavu úveru žalovaného k 31.10.2020, Predžalobnú výzvu z 27.10.2020, Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru z 16.03.2020, Výzvu na úhradu dlžnej sumy z 14.04.2020, podacie hárky, doručanky, upozornenie o zastupovaní, Sadzobník poplatkov, Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky účinné ku dňu uzatvorenia Zmluvy.

8. Na základe vykonaného dokazovania zistil súd nasledovný skutkový a právny stav. Strany sporu medzi sebou uzavreli Zmluvu o úvere lepšia splátka č. 1933324935 dňa 28.08.2019, na základe ktorej sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť účelový úver vo výške 25 000 eur na refinancovanie a žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 96 pravidelných mesačných splátkach vo výške 260,28 eura. Fixná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 9,50 % ročne, RPMN bola dohodnutá vo výške 12,50 %, priemerná RPMN 8,33%, celková čiastka úveru 24 985,74 Eur, dátum prvej splátky 15.09.2019, dátum poslednej splátky 15.08.2027.

9. Keďže si žalovaný si neplnil svoje povinnosti uhrádzať splátky úveru riadne a včas, žalobca vyzval žalovaného na splatenie dlžnej časti úveru výzvou z 16.03.2020, pričom v uvedenom čase dlžná suma pozostávala z omeškanej splátky vo výške 963,36 eura a poplatkov vo výške 27 eur, poistne 57,60 Eur, teda spolu dlžil 1 047,96 eura. Zároveň upozornil žalovaného, že ak dlžnú sumu v lehote 15 dní od doručenia výzvy neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Vzhľadom k tomu, že žalovaný dlžnú sumu neuhradil, žalobca Výzvou z 14.04.2020, oznámil žalovanému, že banka vyhlásila úver za predčasne splatný k 14.04.2020, pričom dlžná suma celkovo predstavuje sumu 16 531,77 eura a táto pozostáva z dlžnej istiny vo výške 15 807,04 eur, úroku vo výške 631,13 eura a poplatkov za upomienky vo výške 36 eur, poistné 57,60. Právny zástupca žalobcu pred podaním žaloby vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy predžalobnou výzvou z 02.09.2020. Žalovaná strana do zosplatenia uhradila na úver sumu 781,56 € z čoho pripadlo na: - istinu 392,96 € - na úroky 329,56 € - na poplatky 0,72 € - na poistné 58,32 €. Istina pohľadávky tak predstavuje 15,807,04 € (16.200,- € - 392,96 €) Žalobca si uplatňuje nárok na zvyšnú časť neuhradených úrokov podľa úverovej zmluvy v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR (čl. 2 ods. 2 CSP; bližšie časť III.). Celkové úroky, ktoré mal na úver žalovaná strana zaplatiť predstavovali v zmysle amortizačnej tabuľky sumu 6.919,50 € [celkové náklady 24.985,74 € - istina 16.200,- € - poistne 1.866,24 € (96 x 19,44 €)]. Vzhľadom na doteraz zaplatené úroky predstavujú nezaplatené úroky sumu spolu vo výške 6 589,94 € (6.919,50 € - 329,56 €). Tento nárok si žalobca uplatňuje ako „náklady spojené s uplatnením pohľadávky“ v dôsledku toho, že elektronický formulár pre podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu neobsahuje samostatné kolónky pre kapitalizovaný zostatok úrokov. Žalobca si zároveň uplatňuje neuhradené poistné vo výške 57,60 € a poplatky vo výške 36 €, ktoré predstavujú reálne náklady spojené s vymáhaním úveru (zasielané upomienky a zosplacujúce výzvy žalovanej strane). Tento nárok si žalobca uplatňuje ako „náklady spojené s uplatnením pohľadávky“ v dôsledku toho, že elektronický formulár pre podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu neobsahuje samostatné kolónky pre poplatky. Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % p.a., a to iba zo sumy nesplatennej istiny úveru. Žalobca teda nepožaduje zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy úrokov a poplatkov, na ktoré žalobcovi vznikol nárok do a po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru.

10. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmlúv (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania ;b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti; d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

13. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je tona prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v čase uzavretia zmluvy.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. . Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmlúv, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmlúv, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Je nesporné, že v predmetnej veci ide o spotrebiteľský právny vzťah medzi žalobcom, ktorý do zmluvného vzťahu vstupoval v rámci výkonu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti (dodávateľ), predmetom činnosti ktorého je poskytovanie úverov, a žalovaná do tohto zmluvného vzťahu nevstupovala v rámci výkonu svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti (spotrebiteľ). Zmluva o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička je nesporne zmluvou o spotrebiteľskom úvere tak, ako ju má na zreteli zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zohľadniac pritom obsah uzatvorenej zmluvy, povahu účastníkov zmluvného vzťahu, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán.

24. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že žalobca si splnil povinnosti, ktoré mu z uzavretej zmluvy vyplývali, a to najmä, že poskytol žalovanému účelový úver na refinancovanie vo výške 16 200 eur, avšak žalovaný v rozpore so zmluvou neplnil svoje povinnosti, a teda neuhrádzal splátky úveru riadne včas. Žalobca si uplatnil voči žalovanému dlžnú sumu vo výške 15 807,04 Eur, úrok vo výške 6 589,94 Eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15 807,04 Eur od 15.04.2020 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 57,60 Eur.

25. Pokiaľ ide o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, súd konštatuje, že žalobca v súlade so zákonom využil toto svoje právo a celý úver v dôsledku porušenia povinnosti žalovaného splácať úver riadne a včas predčasne zosplatnil. Žalobca v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vyzval žalovaného listom z 14.08.2018 na úhradu dlžných splátok, s ktorými bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace a zároveň ho upozornil na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti celého úveru.

26. Vychádzajúc z uvedených skutočností dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná v celom rozsahu a žalobcovi vznikol nárok na vrátenie nesplatennej časti úveru spolu s príslušenstvom, ktoré tvorí zákonný úrok, ktorý súd tak, ako bol žalobcom vyčíslený, aj priznal. Je nepochybné, že žalobcovi okrem nároku na vrátenie dlžnej istiny vznikol nárok aj na zmluvný úrok z úveru, a to aj napriek tomu, že prišlo k predčasnej splatnosti úveru. Nárok veriteľov na zmluvné úroky v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru bol predmetom rozhodovania aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý okrem iných aj v rozhodnutiach, na ktoré poukázal sám žalobca v žalobe (sp. zn. 5Cdo/42/2020 z 16. júna 2020 a sp. zn. 8Cdo/125/2018 z 18. júna 2020), zaujal jednoznačné stanovisko, že žalobca (veriteľ) má súčasne nárok na zmluvné úroky, ako aj úroky z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Súd nevzhladol žiadne dôvody, pre ktoré by sa mal od uvedených rozhodnutí odchýliť, preto vyhovel žalobe žalobcu aj v uvedenej časti.

27. Keďže v konaní bolo preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania, priznal súd žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15 807,04 Eur od 15.04.2020 do zaplatenia teda deň nasledujúci po splatnosti celého úveru. Súd o výške úrokov z omeškania rozhodol podľa § 3 nariadenia vlády číslo 87/1995 Z. z. v platnom znení, podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu, pričom základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola 0 %. Tieto je žalovaný povinný spolu s istinou a ostatným priznaným príslušenstvom zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojitosti s § 255 ods.1 CSP. V konaní mal žalobca plný celkový úspech a preto mu súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.